

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

(Byla C-160/07)

Atsakovė: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(2007/C 129/09)

Proceso kalba: portugališkai

Prejudiciniai klausimai

1. Ar prieštarauja Europos ekonominės erdvės susitarimo ⁽¹⁾ 31 straipsniui valstybės narės teisės aktas, pagal kurį vienoje valstybėje narėje gyvenantis ir joje neribotai apmokestinamas mokesčių mokėtojas, apskaičiuodamas bendrą pajamų sumą, tam tikromis sąlygomis nors ir gali atskaityti pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuo pajamų mokesčio atleistus nuostolius, kuriuos patyrė kitoje valstybėje narėje įsteigta nuolatinė buveinė,

— tačiau jeigu vienu iš vėlesnių apmokestinimo laikotarpių pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo nuo mokesčio atleistinų pajamų iš verslo veiklos, gautų iš kitoje valstybėje narėje įsteigtų nuolatinių buveinių, atveju gaunama bendra teigiama suma, atimta suma atitinkamu apmokestinimo laikotarpiu, apskaičiuojant bendrą pajamų sumą, vėl turi būti įskaičiuojama,

— tačiau ši suma neturi būti vėl įskaičiuojama tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas įrodo, kad pagal jam taikomus kitos valstybės narės teisės aktus „bendru atveju“ negalima pasinaudoti nuostolių atskaita kitais metais nei tie, kuriais tie nuostoliai buvo patirti, o to nėra, kai nuostolių atskaita kitoje valstybėje pagal jos teisę nors bendrai ir leidžiama, tačiau konkrečioje situacijoje, kurioje yra mokesčių mokėtojas, ja negalima pasinaudoti?

2. Jeigu atsakymas būtų teigiamas: Ar tai, kad apribojimais atskaityti nuostolius kitoje (nei šaltinio valstybėje) valstybėje narėje savo ruožtu pažeidžia Europos ekonominės erdvės susitarimo 31 straipsnį, nes jais diskriminuojamas toje valstybėje pajamas iš nuolatinės buveinės gaunantis iš dalies apmokestinamas mokesčių mokėtojas, palyginti su toje valstybėje neribotai apmokestinamais mokesčių mokėtojais, turi įtakos įsikūrimo valstybei?

3. Vėlgi, jeigu atsakymas būtų teigiamas: Ar įsikūrimo valstybėje turi atsakyti vėlesnio užsienyje esančios nuolatinės buveinės patirtų nuostolių apmokestinimo, jeigu jie kitu atveju negali būti atskaityti nė vienoje valstybėje narėje, nes nuolatinės buveinės kitoje valstybėje narėje buvo atsiskyta?

⁽¹⁾ OL L 1, 1994, p. 1.

2007 m. kovo 22 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Portugalijos Respubliką**Šalys**

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K. Simonsson ir P. Andrade

Atsakovė: Portugalijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nesuderinusi savo vidaus teisės sistemos su Direktyvos 95/21 ⁽¹⁾, paskutinį kartą iš dalies pakeistos Direktyva 2002/84 ⁽²⁾, 7 b straipsnio nuostatomis, skaitomomis kartu su šios direktyvos XI priedo 3 skyriaus B dalimi, bei 9 straipsnio 2 dalimi ir 12 straipsnio 1 dalimi, skaitomomis su VII priedu, Portugalijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal iš dalies pakeistą (ypač Direktyva 2001/106 ⁽³⁾) Direktyvą 95/21.

— Priteisti iš Portugalijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos 95/21 perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 1996 m. birželio 30 dieną. Direktyvos 2001/106 perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. liepos 22 dieną. Direktyvos 2002/84 perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. lapkričio 23 dieną.

⁽¹⁾ 1995 m. birželio 19 d. Tarybos direktyva 95/21/EB dėl laivo saugumo, taršos prevencijos ir darbo bei gyvenimo sąlygų laivuose tarptautinių standartų taikymo laivams, atplaukiantiems į Bendrijos uostus ir plaukiojantiems valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse (uosto valstybės kontrolė) (OL L 157, p. 1).

⁽²⁾ 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/84/EB iš dalies keičianti direktyvas dėl jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos (OL L 324, p. 53).

⁽³⁾ OL L 19, p. 17.